

3853 2. Beh. af Forstl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 3854

ledning i høieste Grad. — Der er et Punkt, som jeg gjerne vilde sige et Par Ord om, nemlig det, der staar omtalt i Betænkningen under Nr. 117, som angaar en Bevilling til Anskaffelse af Læremidler til Brug i Skoler. Den Mand, som har reist dette Spørgsmaal, en æret kongevalgt Landstingsmand, der ogsaa er Statsrevisor (Fischer), har nærmest haadt for Die at skaffe Midler til Hjælp ved den naturhistoriske Undervisning. Jeg er enig med ham og dem, der se med samme Dine paa Sagen, i at det er nødvendigt og rigtigt, at der staffles saadanne Midler til Brug i alle Skoler for denne Undervisningsgrens Vedkommende; men naar jeg ser paa, hvorledes Skolerne heri Landet ere stillede med Hensyn til Midler, og sammenligner dette med, hvad der er mig bekendt om Forholdene i flere andre Lande, navnlig Schweiz og Sverrig, ere vore Skoler i overordentlig ringe Grad forsynede med Læremidler af denne Art. Det er af stor Betydning, at der i Skolerne findes Billeder til Hjælp ved Undervisningen, som kunde tjene til at vække Fantasia hos Børnene og vække levende Forestillinger hos dem om de Gjenstande, hvorom der meddeles Undervisning; men dette har man kun paa meget faa Steder. Interessen er nu imidlertid blevet noget vakt, saa at man ad privat Veie, men i Reglen med meget indskrænkede Midler, har opnaaet Udflikillig i Retning af at forsyne Skoler med Billeder. Jeg kjender saaledes Almueskoler, hvor man ved private Folks Birkfomhed, der have haat Hjerte for denne Sag, har faaet Veggene behængte med Billeder og Skilberier af forskjellig Art. Det har en overordentlig stor Betydning og er en overordentlig Vættelse for Lærerne og meget ansporende for Børnenes Videbegjærlighed. Jeg tror, at man burde gaa meget videre end til at anskaffe naturhistoriske Billeder til Brug i Skolerne, man burde ogsaa gaa til Anskaffelse af Billeder af fysiske Ting og af Planter, ja selv til Billeder efter Malerier i forskjellig Retning, enten det nu blev historiske Malerier eller efter Genrebilleder. Jeg tror, at der kunde opnaas noget meget Væsentligt derved, og naar jeg udtaler dette her, er det for at henlede Opmærksomheden i Thinget og hos den ærede Minister derpaa. Jeg tror, at det er en Sag, der let vil blive saa almindelig anerkjendt, at vi inden lang Tid maa komme til at understøtte dens Udvikling efter en langt betydeligere Maalestok end den, hvorom der for Diebliftet er Tale. Det vil være en Veie at slaa ind paa, som

efter min Mening aabenbart vil kunne have meget velsignelsesrige Virkninger.

Jungerslev: Hvis de forskjellige Forslag med Hensyn til det kongelige Theater, der ere stillede af det ærede Finantsudvalgs Flertal, gaa igjennem, og der er jo al Grund til at antage, at de ville blive vedtagne, sijnner jeg ikke rettere, end at man da kan sige, at der vel formelt er givet det kongelige Theater et Tilskud, men at der reelt ikke er givet det Noget. Det er nemlig saa, at man foreslaar, at der skal gives det et Tilskud af 40,000 Kr., men dertil knytter man den Betingelse, at der til Forrentning og Afdrag af gammel og ny Gjæld til Sorø Akademi skal udredes 41,058 Kr. 64 Ore, hvorved der i Virkelighed bliver en Udgift for det. Det stiller sig nemlig saaledes, at Theatret modtager 40,000 Kr. men udreder over 41,000 Kr., saa at det altsaa kommer til at udrede 1,058 Kr. 64 Ore mere, end det faar. Det er jo ganske vist, at det udreder disse Penge til Forrentning og Afdrag af den Gjæld, det har, og man kan jo nok sige, at, naar man har taget Noget af et saabant Aktiv, som Sorø Akademis Midler er, maa man ogsaa restituere det, jeg er ikke af dem, der saa stærkt ønske, at man skal bruge af de særlige Fonds; men jeg synes, at der i dette Tilfælde kan være god Grund til at admittere at lade denne Ting blive, som den er, og lade være forbrugt, hvad der er forbrugt. Naar man nemlig ser hen til Oprindelsen af Sorø Akademis Midler, mener jeg virkelig, at man, naar man vil handle i Testators And, gjør det paa den allerbedste Maade, ved at lade disse Midler gaa over til den danske Skuelads, som man nu har givet en saadan ydre Form, som er den værdig (E. H. Nielsen: Det er den mindre Part, der er kommen fra Holberg!) Ja, men naar Udvalget nu gaar ind paa, at denne Part ikke forrentes og afdrages, og tillige gaar ind paa, at den gamle Gjæld til Holberg ikke forrentes og afdrages — og det er det, jeg tillader mig at tage Ordet for, — saa var der Balance, idetmindste hvad Gjældsposterne angaar — det, som Kjøbenhavns Kommune og de Private have givet, er der Ingen, der tænker paa at forrente eller afdrage, — saa var der idetmindste ingen Gjæld mere. Det vilde forekomme mig ganske værdigt at gjøre dette, og det vilde være ganske smukt, naar man ser hen til, hvorfra Midlerne ere tagne. Det er i det Hele taget en ganske besynderlig Maade at give et Tilskud paa